

[Arne Melchior]

der ikke kan regeres med de tre røde partier.«

Ud af dette fik hr. Hjortnæs altså, at jeg havde sagt det modsatte. Jeg kan ikke hjælpe ham i hans forvirring og skal derfor lade de andre punkter ligge.

Der blev spurgt, om vi tror, hr. Glistrup vil stille sine mandater vederlagsfrit til rådighed. Nej, det tror jeg da ikke, men det interesserer os ikke mere, end det interesserer hr. Hjortnæs, og det ved hr. Hjortnæs. Jeg har øst op med både stor slev og suppeøse og fin guldske for hr. Hjortnæs i mange samtaler og forklaret ham den ting, så han ved udmærket godt, hvordan den ligger. CD har bevist sin samarbejdsevne, det være sig med en regering Poul Hartling, det være sig med en regering Anker Jørgensen, ren socialdemokratisk, eller en regering Anker Jørgensen, socialdemokratisk/venstre, så der er ingen, der har grund til at tvivle på, at CD også vil bevise sin evne til at samarbejde med nogle partier i et firkløver og naturligvis på den smukke måde i indforståethed og samarbejde med socialdemokratiet, som jeg skildrede i mit første indlæg.

Og så skal jeg vel også lige kommentere dagsordenerne. Det bedrøver mig, at hr. Hjortnæs ikke har kunnet lade formular I A ligge i skuffen heller i dag. Jeg føler, at det er totalt meningsløst, at et hjemsendt folketings fremsætter udtalelser. Folketingsmedlemmer, partier og ministre kan udtale sig, men at folketinget, som er afskediget, skal fremsætte en udtalelse, anser jeg for meningsløst, og formular I A har ikke vor interesse. Vi stemmer blankt, det gør firkløveret, har vi jo hørt foreløbig de tre meddele, og vi gør det dels for at vise, at vi kan være enige, dels for ikke at lægge luft til socialdemokratiet. De to andre dagsordener vil vi lægge luft til ved at stemme nej tak.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Først til hr. Arne Melchior. Se, hvis fire partier danner en blok, så er jeg en lille smule nervøs for, at det kan blive svært at få et samarbejde over midten, fordi de fire partier vil have en tendens til at placere sig på et synspunkt, som ligger for langt til højre, således at det bliver besværligt bl. a. for socialdemokratiet at komme til en løsning med disse partier. Det var det, der var ved at ske. Det var derfor, det var nødvendigt at sige: vi

må snakke med de, jeg havde nær sagt fornuftigste partier eller de partier, der ligger nærmest midten, og prøve på at finde løsninger med dem.

Derfor, hvis vi efter dette valg skulle få en socialdemokratisk mindretalsregering, er det, at jeg på linje med hr. Hjortnæs er interesseret i at vide: optræder man så som en blok, hvilket vil besværliggøre løsningerne? Det er problemet.

Til hr. Ellemann-Jensen. Jeg var interesseret i de oplysninger, som jeg fik af hr. Ellemann-Jensen, og de gik jo på, at Helmut Schmidt havde forhandlet 200 timer med organisationerne. Hvad er det for nogle organisationer? Det skulle vel ikke være landsorganisationen i Tyskland, man har brugt så mange timer på at forhandle med? Med andre ord, det ser ud til, at Helmut Schmidt følger den fremgangsmåde, som jeg synes er hensigtsmæssig, at have en snæver kontakt til arbejdsmarkedet for om muligt at løse problemerne. Selve den vejledning, der lå for hr. Ellemann-Jensen, synes jeg altså var ganske god, og da jeg også har nogen kontakt med Helmut Schmidt, kan det jo godt være, enten at jeg har lært noget af ham eller måske omvendt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er glad for, at statsministeren tog ordet så fluks, og jeg vil ikke lade udfordringen ligge. Jeg kan ikke forstå dette med »danner en blok«. Statsministeren sagde: »Hvis fire partier danner en blok.« Vi har ikke meddelt, at vi har dannet en blok, aldrig nogen sinde, og det er andre, der taler om en firkant. Et firkløver er nu altså hverken kvadratisk eller rektangulært, men det har bløde, smidige linjer. Dette med blokdannelse har jeg berørt i formiddags, og jeg har spurgt, om ikke socialdemokratiet, ja, ethvert parti – og jo større jo mere naturligvis – er en blok i sig selv? Og har SV ikke været en blok? Hvorfor skal vi have det skældsord på ryggen, som man så selv må bære med på?

Så spørger statsministeren konkret, hvordan vi vil optræde, hvis det bliver en socialdemokratisk mindretalsregering. Det kommer selvfølgelig an på mange ting, den politik, der bliver ført, om det er i samarbejde med nogen og med hvem og om hvad osv. Men